

Zkouška náležitě kouzelnické úrovně Studium mudlů

Student: Elaine Robillard

Profesor: Selena Enail Smithová

Školní rok: Léto 2020

Zadání: **Doprava**

Vaším úkolem bude porovnat způsoby dopravy, které používají mudlové a kouzelníci. Poprosím o rozdělení do hlavních kategorií na pozemní, vodní a leteckou. Samozřejmě Vás nebudu limitovat pouze na jeden způsob, či druh, ale můžete jich v rámci každé kategorie popsat několik.

Vypracování:

Tématem mé zkoušky z NKÚ je doprava. V první řadě je třeba si ujasnit, že se jedná o přesun osob nebo věcí z jednoho místa na druhé. V užším smyslu se jedná jen o přesun osob, avšak nutno podotknout, že přesun věcí je přesunům osob hodně podobný.

Dopravu lze rozdělit mnoha způsoby. Kromě výše uvedeného dělení na osobní a nákladní dopravu, můžeme dopravu rozdělit na pozemní, vodní, leteckou a čistě magickou. Dále lze dělit dopravu podle způsobu pohonu – např. pomocí živého tvora nebo páry, či množství přepravovaných osob – individuální a hromadná. Já se v souladu se zadáním zaměřím na rozdělení na pozemní, vodní a leteckou. Čistě magickou dopravu, kam patří například přemisťování či letaxová síť, rozebírat do detailu nebudu. Mudlové těmito způsoby sice cestovat mohou, ale obvykle to vyžaduje asistenci kouzelníka nebo nehodu. Navíc nemají prakticky žádnou mudlovskou alternativu, pomineme-li teleport, jehož existence nebyla řádně prokázána.

Jelikož se nedomnívám, že jsou technické náležitosti jednotlivých dopravních prostředků pro jejich funkci důležité, a pro studenta studia mudlů obtížně uchopitelné, práce se jimi nezaobírám. Navíc je nutné si uvědomit, že mudlovská doprava prošla za posledních přibližně 150 let ohromným rozvojem a znatelně se

oddělila od té kouzelnické. Mudlové svými dopravními prostředky obsadili kromě země i vodu a vzduch, a také zvýšili rychlost, kterou se mohou osoby z místa na místo dopravovat. Zatím sice nedosáhli rychlosti jako u přenášení nebo přemisťování, ale i tak se jejich dopravní prostředky zrychlily a značně zefektivnily. Rozvoj mudlovské dopravy vedl k rozvoji mudlovského cestování, a to nejen za účelem cesty za prací či rodinou, ale i cest za poznáním, nebo cest pro cestování samotné. Některé dopravní prostředky, které byly klasicky mudlovské, tak vyšly zcela z užívání pro dopravu a slouží jen jako volnočasové atrakce. Příkladem budiž horkovzdušný balón, který před 100 lety brázdil efektivně oblohu, ale dnes se vznáší přivázaný nad konstrukcí fotbalových hřišť.

Ale již k jednotlivým způsobům dopravy:

Pozemní doprava

Pozemní doprava patří mezi nejvyužívanější způsob dopravy mezi mudly. Na rozdíl od kouzelnické dopravy, která vyžaduje kočár a koně nebo testrála, používají mudlové kovová vozidla – především automobily.

Automobily jsou prostředky pro individuální dopravu, což ovšem neznamená, že se do jednoho automobilu vejde právě jeden člověk (to by bylo v mudlovském světě přespříliš automobilů), nýbrž že se jeho prostřednictvím lze dopravit z libovolného místa na jiné libovolné místo, na rozdíl od autobusu, jehož trasa je pevně dána. Automobily mají zpravidla čtyři kola, avšak občas lze vidět i automobily s pěti koly (byť většinou jezdí po čtyřech), nebo se třemi (leč těch je naprosté minimum). Do jednoho standardního mudlovského automobilu se za normálních podmínek vejde až pět osob, pro více nejsou uzpůsobené – a ani to mudlové nepovažují za bezpečné. V nebezpečném režimu se do automobilu vejde osob samozřejmě více, ale je třeba počítat s tím, že cestování nebude ani pohodlné a už vůbec ne rychlé. Přetížený automobil se totiž pohybuje maximální rychlostí 60 km/h. Což je sice čtyř až pětinasobek oproti rychlosti kouzelnického kočáru (12–15 km/h), ale jen polovina rychlosti, které lze v automobilu zpravidla dosáhnout (120 km/h). Hovořím-li o bezpečné jízdě, nesmím zapomenout zmínit, že nezbytnou součástí mudlovských automobilů jsou bezpečnostní pásy. Ty sice vypadají jako pruh prapodivné textilie, ale tvrdí se, že mohou zachránit život. Nepřišlo mi vhodné se o tomto tvrzení pro účely práce přesvědčovat, ale pevně věřím, že smysl mají. Minimálně zabrání cestujícímu pokračovat v cestě, když vozidlo zastaví, byť si dokážu představit, že by cesta cestujícího byla ukončena nárazem do předního skla. Zde zřejmě není třeba zabíhat do větších detailů a raději se přesuňme k dalšímu dopravnímu prostředku.

Nám kouzelníkům bude autobus bližší než automobil, neboť se většina z nás alespoň z doslechu setkala s Rytířským autobusem. Mudlovské autobusy jsou samozřejmě trochu jiné. Kromě toho, že se jedná o hromadnou dopravu s pevným (ne však vždy

přesným) jízdním řádem, často se zasekávají v kolonách a už vůbec nepřeskakují z okresu do okresu. Jejich interiér je také odlišný – nenajdeme v nich ani postele, ani taburetky. Navíc se jejich vnitřek liší podle toho, zda se jedná o autobusy, které jezdí po městě (zvláště ve větších městech) a které jezdí mezi městy. U meziměstských autobusů je jedna sedačka za druhou, s úzkou uličkou mezi dvěma dvojsedačkami. U městských autobusů jsou rozestupy mezi sedačkami větší, zřejmě, aby se do autobusů vešlo více lidí vestoje. Důvod je zřejmý, v městských autobusech cestují lidé na kratší vzdálenosti, alespoň v průměru a vzdušnou čarou. Že cestování leckdy trvá déle než cestování mezi městy nebudu polemizovat, neboť to je jasné každému, kdo někdy cestoval pozemní dopravou (včetně kouzelnického kočáru).

Jelikož na kočáry stále narážím, vyjádřím se o nich zde. Mudlové kočáry pro osobní dopravu nepoužívají. Neznamena to, že bychom je nemohli v kočárech vidět, ale jedná se spíše o atrakci pro návštěvníky ve větších městech. Případně může jít o vedlejší aktivitu při přepravě nákladu, ale zde se spíše bavíme o koňském povoze než o kočáru.

Pomalu se přesuňme ke kolejovým dopravním prostředkům. Kolejový dopravní prostředek znamená, že je pro jeho provoz třeba vybudovat trať, po které se bude pohybovat a kterou nemůže bez okamžitého ukončení jízdy opustit. Mezi kolejové dopravní prostředky patří vlaky, tramvaje a metro. Vzhledem k tomu, že je vždy potřeba využít vybudované tratě, jedná se o prostředky hromadné dopravy.

Z uvedených prostředků je nám nejbližší vlak. Přestože každý z nás nostalgicky vzpomene na první cestu rudým Bradavickým expresem, mudlovské lokomotivy již ani zdaleka nepřipomínají parní. Naopak, parní lokomotivy jsou pro ně atrakcí, zatímco běžnou součástí vlakové dopravy jsou lokomotivy motorové a elektrické. Elektrické lokomotivy dokáží vyvinou větší rychlost než ty motorové, ale na druhou stranu vyžadují, aby pro ně na trati bylo nataženo elektrické vedení (které není všude). Ovšem s ohledem na stav železnice je to jedno, mudlovské lokomotivy nejsou o tolik rychlejší než Bradavický expres. Pokud pomineme lokomotivu a zaměříme se na vlastní vagóny, všimneme si rozdílu také hned. Zatímco v Bradavickém expresu se setkáme s jednotlivými kupé pro šest osob, mudlovské vlaky již kupé ruší a všichni cestující sedí ve vagóně pohromadě, alespoň v těch novějších vlcích. Možná je to z hlediska úspory dveří, možná je to z hlediska úspory místa, ale mně to jako zvýšení komfortu cestujících nepřijde. Nejenže jsou cestující namačkaní a prakticky bez úložného prostoru, či prostoru na nohy, ale navíc polovina cestujících jede v těsném prostoru pozadu. A když už jsme u těch nevýhod moderních vlaků, víte, že se u nich nedá (moc dobře) otevřít okénko? A to prakticky ani u těch starších typů, které ještě mají kupé.

Od vlaků, které slouží k přesunům mezi městy či vesnicemi, se přesuneme k městským kolejovým vozidlům – tramvajím. My žádnou kouzelnickou obdobu tramvajím nemáme, ale lze říci, že tramvaje jsou pomalejší a mnohem menší vlaky, jejichž lokomotiva je zabudována do přední části tramvaje. Tramvaje také, podobně jako mudlovské vlaky, nemají kupé, pokud nepočítáme kabinu pro řidiče. A jakousi kabinu v druhém voze tramvaje, která je zřejmě pozůstatkem doby, kdy druhé vozy byly prvními. Ve starších typech tramvajím je většina sedaček po směru jízdy, u moderních typů tramvajím hovoříme spíše o preferenci. U tramvajím, které mají kabinu řidiče na obou stranách, jsou sedačky půl na půl, což je ovšem logické. Nedává smysl, aby všichni cestující jeli pozadu, ale zážitek je to podobně nepěkný, jako v tom moderním vlaku.

Tím se dostáváme k poslednímu kolejovému vozidlu, které zde zmíním, a tím je metro. Podle vlastností jeho vozů a úpravy zastávek se jedná buď o podzemní tramvaj, podzemní vlak nebo podzemní trolejové vozidlo. Rozdíly v tom, zda se jedná o podzemní vlak nebo tramvaj, nejsou pro jeho provoz důležité, leda snad v tom, že nelze vagóny z jednoho města provozovat ve městě jiném, neboť tratě nejsou zcela standardizovány. Nelze-li metro považovat za vlak nebo tramvaj, neboť se pohybuje po gumových kolech, lze jej považovat za podzemní trolejové vozidlo. Tak či tak, důležité je, že metro jezdí primárně pod zemí. Také je třeba zmínit, že přestože má metro ve městě obvykle více tras, nemusí mezi nimi být spojení. Při zastavení provozu na daném úseku tak nemohou soupravy daný úsek objet, nýbrž před ním musí zastavit a vyčkat obnovení provozu.

Letecká doprava

Letecká doprava je ve volném závěsu za dopravou pozemní. Využívá se především na větší vzdálenosti, zejména tehdy, uspoří-li cestování pomocí letecké dopravy větší množství času. Letecká doprava, jak ji znají mudlové, se velmi liší od naší letecké dopravy. Zatímco kouzelníci létají na košťatech, testrálech či létajících kobercích, mudlové létají pomocí letadel. Letadlo je kovový tubus s křídly, který je mnohem, ale mnohem těžší než okolní vzduch. I navzdory tomu se letadla pohybují na obloze, a to daleko výše, než my kouzelníci na našich dopravních prostředcích. Což je smysluplné, neboť mudlové letadly cestují na větší vzdálenosti, buď mezi státy, nebo mezi jednotlivými kontinenty. Tento způsob cestování je pro kouzelníky obtížně uchopitelný, neboť kouzelníci na dlouhé vzdálenosti využívají spíše mezinárodní přenášedla nebo vlaky (Orient expres), když už někam daleko cestují.

Vodní doprava

Mudlové vodní dopravu jako osobní dopravní prostředek příliš nevyužívají. Není to tím, že by neuměli vyrobit lodě, to umí, a dokonce na jiný než vzdušný nebo parní pohon, ale spíše že mudlové tento způsob dopravy nevyužívají. S mudly na lodích se samozřejmě setkáme, ale většinou půjde o volnočasovou plavbu nebo zdroj obživy,

nikoli o dopravní prostředek. Nám kouzelníkům to může přijít obtížně uchopitelné, ale je třeba si uvědomit, že mudlové již dávno nahradili lodě autobusy a letadly.

Závěrem

Výše uvedený výčet dopravních prostředků není ani zcela vyčerpávající, ani kompletní. Nezacházím zde do historie jednotlivých dopravních prostředků, neboť to pro nás kouzelníky není nikterak důležité. Z uvedeného výčtu je zřejmé, že se mudlovské dopravní prostředky významně liší od těch našich, kouzelnických. Lze bezpochyby zcela jednoznačně říci, že u mudlů převažuje pozemní doprava, zvláště ta automobilová, ale je třeba si zároveň uvědomit, že rozvoj mudlovské dopravy nikterak neinterferuje s dopravou kouzelnickou. Pravděpodobnost, že se při cestování mezi dvěma kouzelnickými obydleními pomocí kočáru setkáme s mudlovským vozidlem, je nízká. Není to tím, že by bylo mudlovských vozidel stále málo (to už dávno neplatí), ale tím, že mudlové zkrátka volí jiné cesty.

Mudlovské cesty nejsou křivolaké jako ty naše. Jsou rovné, bez prachu, děr a hrbolů. Vedou vzduchem a odporují přírodě. Ale dovedou mudlovské dopravní prostředky na místo určení, ať už je jejich místo určení kdekoli.